

[Albertsen]

andet år i træk ikke kunnet eller snarere ikke villet overholde de regler, som man selv har været med til at fastsætte.

Da fremskridtspartiet sidste år ikke overholdt fristen, der for partiets skyld blev forlænget flere gange, var begrundelsen, at partiets daværende ændringsforslag skulle være partiets udgangspunkt for den offentlige debat i de kommende måneder og for partiets arbejde med ændringsforslagene i 1978. I øvrigt indebærer fremskridtspartiets fremgangsmåde, at deres ændringsforslag trykkes i en særskilt publikation, der alene indeholder en samlet gengivelse af partiets ændringsforslag og bemærkninger dertil. Sidste år udkom fremskridtspartiets 1.027 ændringsforslag således i en bog, der omfattede 209 trykte sider. Man kan forstå, hvilken propagandaværdi der ligger i at kunne præsentere sit økonomiske program på en sådan måde, og det til en pris, der næsten kun er symbolsk. Partiet rekvirerede i foråret 1978 1.000 eksemplarer af denne bog og kunne efter de regler, der gælder her i huset, få dette oplag for et beløb, der i dagens priser kun er en brøkdel af, hvad det reelt koster. Men det skal skatteborgerne altså betale – til glæde for fremskridtspartiets tillidsmænd.

I år har fremskridtspartiet først afleveret sine endnu mere omfattende over 1.100 ændringsforslag 28 dage efter, at de aftalte frister er overskredet. Hertil har hr. Glistrup i radioen udtalt, at det var aftalefrister, som kun socialdemokrater havde tænkt sig skulle realiseres. Det må bero på en klar erindringsforskydning eller en manglende kommunikation inden for fremskridtspartiet, når man kan udtale sligt, da disse aftalefrister klart blev accepteret af hele udvalget uden forbehold af nogen art. Finansudvalget vedtog i enighed, at man, da disse forslag kom, ikke ville kunne gennemgå forslagene, hvorved de gik uden om den normale procedure. Med andre ord, man sætter sig bevidst og konsekvent uden for normal og aftalt forretningsgang, samtidig med at man påberåber sig et politisk martyrium.

Dette kan ikke og må ikke fortsætte. Den urimelige og stærkt fordyrende arbejdsgang, man igennem sin opførsel pålægger folkettingen, kan jeg kort illustrere har følgende effekt. For det første vil de urimeligt mange ændringsforslag for sent afleveret og med urimeligt fyldige kommentarer ikke arbejds-

mæssigt kunne ekspederes af finansudvalgets sekretariat, men kun i et tæt samarbejde med finansministeriet. Det betyder arbejdsmæssigt, at to maskiner kontinuerligt skal anvendes 10 timer pr. døgn i 7½ døgn for at producere den enorme papirdyngede på i alt 1 t papir. Dertil kommer gennemgang, hæftning osv.

Mine bemærkninger her er, som det fremgår, baseret på særdeles konkrete erfaringer. Der er tale om misbrug af systemet, mishandling af kolleger og foragt over for folketinget. Men det alvorligste er, at man igennem denne opførsel og en forstærket udnyttelse af vore demokratiske spilleregler gør grin med vort arbejde og nedbryder respekten om det demokratiske system.

Mine bemærkninger her skal derfor opfattes som en alvorlig henstilling til folketingets præsidium om at overveje en ændring af den bestående forretningsgang, hvad disse forhold angår, altså spørgsmålet om overholdelse af fristen for at stille spørgsmål, misbrug af udvalgsproceduren og grov udnyttelse af goderne ved tryksagsdistributionen. Jeg anmoder tingets formand om at tage et initiativ i så henseende. Jeg føler mig i denne sag i klar overensstemmelse med et overvældende flertal i finansudvalget og i folketinget.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

De, der skal bruge lang tid til uddannelse, har brug for støtte. Det er for ringe, at de unge skal hen i en bank og låne penge for at eksistere, idet hver en øre skal betales tilbage med renter. Det afholder mange fra at gå i gang. Lad os yde en nødvendig støtte og så sige, at som princip skal den betales tilbage, når man er færdig, men uden renter, kun skal beløbet pristalsreguleres. Tilbagebetalingen skal sættes i forhold til den indtægt, man får. En lav indtægt skal kunne strække tilbagebetalingen over en meget lang periode. Støtten skal ydes uafhængigt af forældreindtægt. Alt det skal vi i gang med.

Denne indledning har jeg ikke selv digtet, men kan være enig med meget af dens indhold. Der er tale om et citat fra socialdemokratiets valgkampavis forud for valget februar 1977, det valg, der anbragte de nuværende folketingsmedlemmer i denne sals stole. Men i efteråret 1977 løb den socialdemokratiske regering fra et valgløfte om en reform af den